C/2024/669

12.1.2024

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 31. oktober 2023

om den digitale euro

(CON/2023/34)

(C/2024/669)

Indledning og retsgrundlag

Den 11. og 31. oktober 2023 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) anmodninger fra henholdsvis Rådet og Europa-Parlamentet om en udtalelse om et forslag til en forordning om indførelse af den digitale euro ([1]) (herefter »forordningsforslaget«). Den 11. og 18. september 2023 modtog ECB anmodninger fra henholdsvis Rådet og Europa-Parlamentet om en udtalelse om et forslag til forordning om digitale eurotjenester udbudt af betalingstjenesteudbydere, som er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 ([2])herefter »forordningsforslaget om levering af digitale eurotjenester uden for euroområdet« sammen med forordningsforslaget, »forordningsforslagene«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse om forordningsforslaget fremgår af artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet, efter den almindelige lovgivningsprocedure og med forbehold af ECB's beføjelser, skal fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta, og sådanne foranstaltninger skal vedtages efter høring af ECB. ECB's kompetence til at afgive udtalelse om forordningsforslagene er også baseret på artikel 127, stk. 4, første led, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da forordningsforslagene indeholder bestemmelser, der vedrører: 1) det primære mål for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) om at fastholde prisstabilitet i henhold til artikel 127, stk. 1, i TEUF, 2) ESCB's grundlæggende opgaver i forbindelse med at formulere og gennemføre pengepolitik i henhold artikel 127, stk. 2, første led, i TEUF, 3) ESCB's grundlæggende opgave med at fremme betalingssystemernes smidige funktion som omhandlet i artikel 127, stk. 2, fjerde led, i TEUF, 4) ECB's eneret til at bemyndige udstedelse af eurosedler i Unionen i henhold til artikel 128, stk. 1, i TEUF, og 5) ESCB's opgave med at bidrage til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende det finansielle systems stabilitet, som omhandlet i artikel 127, stk. 5, i TEUF. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for ECB er denne udtalelse vedtaget af Styrelsesrådet.

Generelle bemærkninger

1. *En digital euro, der fungerer som et pengepolitisk anker og gavner mennesker i den digitale tidsalder*

1.1. ECB glæder sig meget over forordningsforslagenes mål om at etablere en ramme, der letter en eventuel indførelse af en digital euro, som vil sikre, at centralbankpenge fortsat spiller en central rolle side om side med kommercielle bankpengebetalinger med hensyn til at opretholde et velfungerende betalingssystem og finansiel stabilitet og i sidste ende tillid til euroen: centralbankpenges rolle som pengepolitisk anker.

1.2. For at bevare euroens enhed og pengepolitikkens effektivitet og dermed sætte ECB i stand til at nå sit primære mål om at fastholde prisstabilitet er det nødvendigt ([3]), at euroen fortsat opfylder alle funktioner som regningsenhed, omsætningsmiddel og værdiopbevaringsmiddel. Ved at stille centralbankpenge til rådighed for offentligheden, ikke kun i fysisk form, via kontanter, men også i digital form, vil centralbankpenge fortsat kunne spille sin rolle som

([1]) COM(2023) 369 final.
([2]) COM(2023) 368 final.
([3]) Jf. artikel 127, stk. 1, og 282, stk. 2, i TEUF.

pengepolitisk anker ([4]) og som et effektivt betalingsmiddel i en situation, hvor folk i stigende grad vælger at betale elektronisk i stedet for med kontanter ([5]). Den digitale euro vil således bidrage til at understøtte stabiliteten i det monetære system og betalingssystemet og bevare euroens integritet i alle dens former. Dette er igen en forudsætning for den fortsatte effektivitet af ECB's pengepolitik, som har til formål at bevare prisstabiliteten.

1.3. De forordningsforslagene er afgørende for at sikre, at centralbankpenge som et pengepolitisk anker udvikler sig som følge af ændringer i teknologi og betalingsadfærd, der fører til en stigning i digitale betalinger, og dermed bidrage til at sikre det monetære systems stabilitet i en digitaliseret økonomi og et digitaliseret samfund.

1.4. At stille centralbankpenge til rådighed i digital form til detailtransaktioner ville også have bredere fordele, navnlig ved at tilbyde alment accepterede digitale betalingsmidler, der kan anvendes i hele euroområdet til betalinger i butikker, online og fra person til person.

1.5. Derudover vil en digital euro sikre hele den strategiske autonomi af betalingsøkosystemets i Unionen og støtte konkurrencen og innovationen inden for betalinger til gavn for både forbrugere og forretningsdrivende. Den digitale euro vil lette udviklingen af betalingsløsninger, der er underlagt europæiske forvaltningsordninger, og udgøre en fælleseuropæisk platform, som innovative tjenester kan bygges på. Dette vil øge effektiviteten af det europæiske betalingsøkosystem som helhed, nedbringe omkostningerne, fremme innovation og sikre systemets modstandsdygtighed over for potentielle cyberangreb eller tekniske forstyrrelser som f.eks. strømafbrydelser.

2. ***Sikring af, at den digitale euro opfylder europæernes behov og forventninger***

2.1. Hvis det pengepolitiske anker skal være effektivt, skal den digitale euro være i overensstemmelse med individuelle præferencer. Alle i hele euroområdet bør kunne anvende det til daglige betalinger: i butikker, online eller fra person til person ([6]). ECB glæder sig derfor meget over den foreslåede status for den digitale euro som lovligt betalingsmiddel med obligatorisk accept. ECB støtter også kraftigt, at der i EU-lovgivningen fastsættes bestemmelser om enkeltpersoners ret til at få en digital euro hos den betalingstjenesteudbyder, som de i øjeblikket har en konto hos, uden at det er nødvendigt at ændre betalingstjenesteudbyderens ret til at begynde at bruge digitale eurotjenester.

2.2. Af samme grund glæder ECB sig over, at de forordningsforslagene har til formål at sikre, at enkeltpersoner gratis kan bruge grundlæggende digitale eurotjenester til basale daglige formål. Samtidig støtter ECB, at der i EU-lovgivningen fastsættes de rette økonomiske incitamenter for private formidlere, der distribuerer den digitale euro. De erhvervsdrivende modtager en afgiftspligtig tjeneste fra betalingstjenesteudbyderne, men de ville blive stillet i en svag position, hvis kravet om at acceptere den digitale euro ikke opvejes af et loft over detailhandelsgebyret.

([4]) Borgernes tillid til private penge understøttes af deres en-til-en konvertibilitet med den sikreste form for penge i økonomien, som er centralbankpenge (det pengepolitiske anker), og dermed med andre regulerede pengeformer. Jf. Panetta, F., »Central bank digital currencies: a monetary anchor for digital innovation«, tale af Fabio Panetta, medlem ad ECB's direktion, ved Real Instituto Elcano, Madrid, 5. november 2021. Tilgængelig på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([5]) Jf. »Study on the payment attitutudes of consumers in the euro area« (SPACE), ECB (2022), som viser, at kort (46 %) med hensyn til betalingsværdi tegnede sig for en højere andel af transaktioner end kontantbetalinger (42 %). Findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([6]) Jf. Panetta, F., »A digital euro: widely available and easy to use«, indledende bemærkninger af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, Bruxelles, 24. april 2023. Findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

2.3. ECB glæder sig over, at den forordningsforslaget har til formål at sikre en høj grad af beskyttelse af personoplysninger og databeskyttelse for brugerne af den digitale euro og samtidig minimere risiciene for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ([7]). Eurosystemet skal under alle omstændigheder sikre, at det ikke kan identificere fysiske personer. Med hensyn til den digitale euros offlinemodel glæder ECB sig over, at det planlagte niveau for beskyttelse af personoplysninger og databeskyttelse vil svare til kontanter. ECB glæder sig også over, at den forordningsforslaget indeholder udtrykkelige bestemmelser om at udvide den offentlige støtte til mindre digitalt sofistikerede personer, som kan have behov for personlig bistand i forbindelse med digitale eurotransaktioner.

3. ***Afbalancering af institutionelle kompetencer i økosystemet for den digitale euro***

3.1. Den digitale euro er et fælles europæisk projekt. Det er vigtigt, at forordningsforslagene tager behørigt hensyn til følgende tre generelle principper.

3.2. For det første skal de roller, som forordningsforslagene afgrænser for Kommissionen, medlovgiverne, de nationale kompetente myndigheder og Eurosystemet i forbindelse med indførelsen og reguleringen af den digitale euro, i dette fælles europæiske projekt afspejle deres respektive traktatfæstede beføjelser. På den ene side indebærer Unionens enekompetence med hensyn til den monetære politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra c), i TEUF en lovgivningsmæssig dimension, der har til formål at sikre den fælles valutas status ([8]), nærmere bestemt lovgiverens beføjelse til at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta i henhold til artikel 133 i TEUF ([9]). Forordningsforslaget fastsætter således sådanne nødvendige foranstaltninger for anvendelsen af euroen i dens digitale form og præciserer konsekvenserne af dens status som lovligt betalingsmiddel. På den anden side er det udtrykkeligt angivet, at de beføjelser, der er fastsat i artikel 133 TEUF, ikke berører ECB's beføjelser. Forordningsforslaget afspejler denne ordning om primær ret ved at fastsætte, at Eurosystemet kan udstede den digitale euro »i overensstemmelse med traktaterne« ([10]), dvs. på grundlag af den kompetence, som er tillagt Eurosystemet i henhold til den primære EU-ret.

3.3. ECB glæder sig over anerkendelsen af dens kompetence til at udstede den digitale euro og til at tillade, at de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, udsteder den digitale euro under udøvelse af sine beføjelser i henhold til traktaterne. På grundlag af en sådan anerkendt kompetence bør ECB kunne beslutte, om den vil tillade udstedelsen af den digitale euro, herunder på hvilke tidspunkter, i hvilke beløb, og andre særlige foranstaltninger, der er uløseligt forbundet med udstedelsen. På grundlag af artikel 133 i TEUF regulerer medlovgiverne de væsentlige elementer i *anvendelsen* af den digitale euro, mens ECB beslutter, om og hvornår den skal udstede den digitale euro, herunder hvad dens iboende tekniske karakteristika bør være. Analogt med pengesedler bør kun Eurosystemet kunne afgøre, hvad en digital euro er, da den er en forpligtelse for Eurosystemet.

3.4. For det andet skal de forordningsforslagene respektere centralbankens uafhængighed som fastsat i artikel 130 i TEUF ved udførelsen af de opgaver, der er nødvendige for indførelsen, reguleringen af og tilsynet med den digitale euro. Da det er op til Eurosystemet at udvikle, udforme, udstede og føre tilsyn med den digitale euro i overensstemmelse med sine beføjelser, bør disse opgaver udføres uafhængigt ([11]), således at der undgås instrukser og begrænsninger for udførelsen af opgaver, som er pålagt Eurosystemet i henhold til traktaterne.

([7]) I en offentlig høring, som ECB gennemførte i 2020, rangerede 43 % af respondenterne beskyttelse af personoplysninger som det vigtigste aspekt af den digitale euro (et godt stykke foran andre elementer) for at bevare tilliden til betalinger i den digitale tidsalder. Fokusgruppemedlemmerne sagde også, at de ville sætte pris på muligheder, der gav dem kontrol over deres personoplysninger. Jf. »Eurosystem report on the public consultation on a digital euro«, ECB, april 2021; og »Study on New Digital Payment Methods«, Kantar Public/ECB, 2022. Findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([8]) Som for nylig stadfæstet i Domstolens dom af 26. januar 2021, *Hessischer Rundfunk*, C-422/19 og C-423/19, EU:C:2021:63 (herefter »dommen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19«), præmis 38.

([9]) Jf. dommen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19, præmis 42-52.

([10]) Jf. forordningsforslagets artikel 4, stk. 1.

([11]) Jf. artikel 130 i TEUF.

3.5. For det tredje antyder princippet om teknologineutralitet ([12]), at de forordningsforslagene ikke bør tage stilling til, hvordan den digitale euro vil opfylde brugernes behov, og til udviklingen af dens funktionelle og tekniske designfunktioner. Indføjelsen af bestemmelser, der kræver eller forbyder specifikke design eller tekniske kendetegn, kan begrænse nogle af eller alle følgende aspekter: den smidige funktion, udvikling og efterspørgsel efter den digitale euro og Eurosystemets evne til selvstændigt at definere og gennemføre pengepolitikken. Lovgivning, der indeholder bestemmelser om disse spørgsmål, risikerer at være ude af stand til at modstå den teknologiske udvikling inden for digitalisering af penge og betalingstjenester i hastig forandring.

Specifikke bemærkninger til forslaget til forordningen om indførelse af den digitale euro

4. ***Definitioner***

4.1. ECB foreslår at ændre definitionen af sammenlignelige digitale betalingsmidler ([13]), så den omfatter alle betalingsinstrumenter, der kan anvendes i et digitalt miljø, hvor initieringen af betalingen finder sted på interaktionstidspunktet, hvor brugeren umiddelbart vil se sin indlånskonto debiteret (betalinger foretaget ved hjælp af kreditkort, som omfatter en bredere vifte af tjenester, der er bundtet med betalingstjenesten, er udelukket). Dette vil omfatte situationer, hvor kreditoverførsler og direkte debiteringer initieres på interaktionspunktet, men situationer, hvor kreditoverførsler og direkte debiteringer ikke initieres på interaktionspunktet, vil fortsat være udelukket (f.eks. synes direkte debitering for »tilbagevendende betalinger« at være det bedste sammenlignelige digitale betalingsmiddel).

4.2. ECB foreslår at udelade brugen af »kontoidentifikator« i hele forordningsforslaget ([14]) og erstatte den med »digitalt eurobetalingskontonummer« ([15]) og, hvor det er relevant, med »brugerkaldenavn« ([16]).

4.3. Desuden foreslår ECB at ændre definitionen af »brugerkaldenavn« ([17]) for yderligere at præcisere betydningen af udtrykket, samtidig med at der gives et konkret eksempel.

5. ***Genstand for, oprettelse og udstedelse af den digitale euro***

5.1. Forordningsforslaget har blandet andet til formål at indføre den digitale euro som en digital centralbankvaluta og at fastsætte regler vedrørende navnlig dens væsentlige udformning ([18]).

5.2. Euroen som fælles valuta er fastsat i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) ([19]). I den forbindelse glæder ECB sig meget over, at det i forordningsforslaget anerkendes, at ECB's og de nationale centralbankers udstedelsesbeføjelser er forankret i traktaterne ([20]). »Oprettelsen« af den digitale euro bør derfor forstås som en henvisning til fastlæggelsen af de væsentlige retlige krav, dvs. de krav, der er nødvendige for, at Eurosystemet kan anvende denne nye euroform (til forskel fra kryptoaktiver og andre forpligtelser for private enheder).

([12]) Teknologineutralitet er et ledende princip i EU-lovgivningen. Jf. f.eks. betragtning 9 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 m markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).
([13]) Jf. forordningsforslagets artikel 2, nr. 25.
([14]) Jf. betragtning 67 og 74 samt forordningsforslagets artikel 2, nr. 26, og artikel 31, stk. 1.
([15]) I betragtning 67, artikel 2, nr. 26, artikel 31, stk. 1, og bilag V, nr. i).
([16]) I betragtning 74.
([17]) Jf. forordningsforslagets artikel 2, nr. 28.
([18]) Jf. forordningsforslagets artikel 1.
([19]) Jf. artikel 3, stk. 4, i TEU.
([20]) Jf. artikel 4, stk. 1, i forordningsforslaget, hvor det fastsættes, at ECB i overensstemmelse med traktaterne har eneret til at godkende udstedelsen af den digitale euro, og ECB og de nationale centralbanker kan udstede den digitale euro.

6. ***Den digitale euros juridiske karakter***

6.1. ECB noterer sig, at forordningsforslaget fastsætter den digitale euros juridiske karakter som en centralbanks direkte ansvar over for brugere af digitale euro, mens kontraktforholdet for levering af digitale eurobetalingstjenester kun er mellem de betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, og deres kunder. Det er af afgørende betydning for opretholdelsen af det todelte monetære system, at den finansielle stabilitet sikres, og at betalingstjenesteudbydernes disintermediation undgås, således at betalingstjenesteudbyderne fortsat er fuldt ansvarlige for forvaltningen af deres forbindelser med deres kunder. I den forbindelse noterer ECB sig, at forordningsforslaget præciserer ([21]), at der ikke findes nogen konto eller noget andet kontraktforhold mellem en centralbank i Eurosystemet og en digital eurobruger.

6.2. På grundlag af indholdet af stk. 6.1 forstår ECB, at brugerne vil være og forbliver de eneste ejere eller indehavere af ejendomsinteresser i de rettigheder, som digitale euro repræsenterer, selv om brugerne kun vil kunne få adgang til og anvende deres beholdninger gennem en betalingstjenesteudbyder. Betalingstjenesteudbyderen udbyder med andre ord betalingstjenester, der gør det muligt for brugeren at beholde og overføre de digitale euro, der stilles til rådighed, men de underliggende midler er en forpligtelse for centralbanken. Betalingstjenesteudbyderne er fortsat ansvarlige for og ansvarlige for at garantere sikkerheden ved de betalingstjenester, de udbyder, også i forbindelse med den digitale euro. Det ville være nyttigt at indføje en mere specifik bestemmelse i forordningsforslaget, der klart fastsætter disse principper, for at undgå usikkerhed i den nationale anvendelse i alle medlemsstater i euroområdet.

7. ***Ramme for den digitale euro***

7.1. Forordningsforslaget fastsætter, at den digitale euro skal reguleres af bestemmelserne i forordningsforslaget og Kommissionens delegerede retsakter, og at den digitale euro inden for rammerne af forordningsforslaget også skal være omfattet af de detaljerede foranstaltninger, regler og standarder, som ECB kan vedtage i henhold til sine egne beføjelser i henhold til traktaterne ([22]).

7.2. ECB ønsker at henlede EU-lovgiverens opmærksomhed på, at ECB's detaljerede foranstaltninger, regler og standarder, som skal gælde for udviklingen, udformningen og udstedelsen af den digitale euro, for så vidt som de vedtages i henhold til ECB's beføjelser i henhold til traktaterne ([23]), ikke vil blive begrænset af et afledt retsinstrument såsom forordningsforslaget. En specifik henvisning til denne forordning er derfor ikke hensigtsmæssig, og den valgte formulering kan fejlfortolkes således, at den begrænser Eurosystemets uafhængighed, når det udfører de opgaver, der er pålagt det i henhold til traktaterne.

7.3. Det bør overvejes at præcisere definitionerne i forordningsforslaget for at gøre det klart, at definitionen af digitale eurotransaktioner er i overensstemmelse med definitionen af betalingstransaktioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([24]). Dette vil skabe klarhed i betalingstjenesteudbydernes licensudstedelse inden for rammerne af direktiv (EU) 2015/2366 med hensyn til de gældende regler om sikkerhedsbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse.

7.4. Betragtning 66 bør ændres for at præcisere, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF på grund af den særlige karakter af afviklingen af den digitale euro som fastsat direkte i forordningsforslaget ([25]) ikke finder anvendelse. Dette gælder uanset Eurosystemets eventuelle risikoklassificering i dets overvågningsfunktion for så vidt angår den digitale euroordning og den digitale euroafviklingsinfrastruktur i betragtning af dets betydning for betalingssystemet.

([21]) Jf. betragtning 9 til forordningsforslaget.
([22]) Jf. forordningsforslagets artikel 5, stk. 1 og 2.
([23]) Jf. forordningsforslagets artikel 4, stk. 1.
([24]) Jf. artikel 2, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
([25]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

8. ***Den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel***

Status som lovligt betalingsmiddel og territorialt anvendelsesområde

8.1. ECB glæder sig meget over indførelsen af fælles regler om omfanget og virkningerne af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. Definitionen af elementerne i lovlige betalingsmidler bygger på det solide grundlag i tidligere rapporter fra Kommissionen om likvide midler og de ikke-bindende retsakter ([26]), som Eurosystemet har bidraget til, og Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis ([27]).

8.2. Den Europæiske Unions Domstol har præciseret, at begrebet »lovligt betalingsmiddel« i artikel 128, stk. 1, i TEUF er et EU-retligt begreb, der skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele Unionen ([28]). Artikel 133 i TEUF giver beføjelse til alene EU-lovgiver til nærmere at præcisere den retlige ordning for eurosedler og -mønters status som lovligt betalingsmiddel, for så vidt som dette viser sig nødvendigt for anvendelsen af euroen som fælles valuta. En sådan enekompetence udelukker enhver kompetence for medlemsstaterne til at fastsætte retsregler på dette område, medmindre de er blevet bemyndiget af Unionen til at gøre dette, eller hvis det er nødvendigt for at gennemføre EU-retsakter i national ret ([29]).

8.3. Den digitale euros foreslåede status som lovligt betalingsmiddel er således et centralt element i sikringen af borgernes frihed til at vælge, hvad angår betaling og Unionens monetære suverænitet. Det sikrer, at borgere og virksomheder kan drage fordel af, at den digitale euro er bredt accepteret som betalingsmiddel, hvilket giver folk et reelt valg med hensyn til at betale elektronisk med centralbankpenge i hele euroområdet. Det letter også fremkomsten af betalingsløsninger for hele euroområdet og giver et solidt grundlag for udviklingen af tillægstjenester.

8.4. Bestemmelserne om lovlige betalingsmidler bidrager også til valutasuverænitet og euroens integritet ved at sikre, at den pengeform, der forankrer euroens værdi som valuta (dvs. centralbankpenge i kontanter eller digital form), kan anvendes bredt i hele euroområdet.

8.5. ECB glæder sig over, at status som lovligt betalingsmiddel indebærer et krav om at acceptere den digitale euro både online og offline, da dette er nødvendigt for at gøre det muligt at anvende begge modeller af den digitale euro. ECB glæder sig endvidere over, at det territoriale anvendelsesområde for det lovlige betalingsmiddel for den digitale euro tager behørigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for online- og offline-betalingsmidler.

8.6. For brugere af digitale euro er muligheden for at betale med den digitale euro en værdiskabende egenskab ([30]): Ingen ville blive pålagt at holde eller betale med den digitale euro, men en person, der vælger at betale med digitale euro, vil altid kunne gøre det i alle butikker, der accepterer digitale betalinger (dvs. fysiske butikker og e-handel).

8.7. For de handlende udgør de foreslåede bestemmelser om lovlige betalingsmidler en mulighed for at forbedre deres forhandlingsposition over for internationale kortordninger, forudsat at der sikres et bredt distributionsnet for den digitale euro ([31]), og der indføres lovgivningsmæssige sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre misbrug som følge af obligatorisk accept ([32]).

([26]) Kommissionens henstilling 2010/191/EU af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel (EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70).
([27]) Jf. dommen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19.
([28]) Jf. dommen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19, præmis 45.
([29]) Jf. dommen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19, præmis 50-52.
([30]) Jf. ECB, april 2021, og »Study on New Digital Payment Methods«, Kantar Public/ECB, 2022.
([31]) Dette er forbundet med forordningsforslagets artikel 13 og 14 (om distribution via betalingstjenesteudbydere).
([32]) Dette er forbundet med forordningsforslagets artikel 17 (»Gebyrer for digitale eurobetalingstjenester«).

8.8. Bestemmelser om lovlige betalingsmidler giver betalingstjenesteudbydere mulighed for at tilbyde deres kunder digitale eurobetalingstjenester med den bredest mulige rækkevidde i euroområdet og samtidig opnå sammenlignelig kompensation for lignende tjenester med national rækkevidde. Dette mindsker igen betalingstjenesteudbydernes nuværende afhængighed af ikke-europæiske betalingsløsninger. Det forhold, at ECB i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, skal gøre det muligt at anvende private digitale betalingsmidler i overensstemmelse med de regler, standarder og processer, der gælder for digitale eurobetalingstjenester ([33]), bør bidrage til at fjerne tekniske hindringer for lokale private løsninger for også at nå ud til hele euroområdet.

Undtagelser fra forpligtelsen til at acceptere den digitale euro, forbud mod ensidig udelukkelse af betalinger i den digitale euro og yderligere undtagelser af pengepolitisk karakter

8.9. ECB glæder sig over undtagelserne fra forpligtelsen til at acceptere den digitale euro ([34]), da de forekommer forholdsmæssige og legitime.

8.10. ECB er enig i, at fysiske personer, der handler som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter, kan nægte at betale i den digitale euro, mens mikrovirksomheder kan gøre det, når de kun modtager kontanter. Dette svarer i realiteten til et krav om ikkeforskelsbehandling, hvor enhver forretningsdrivende, der allerede accepterer digitale betalingsmidler, skal være rede til at acceptere den digitale euro, hvis den tilbydes af en betaler. Dette bør dog omfatte betalingsmodtagere i henhold til forordningsforslagets artikel 9, litra a). Hvis dette ikke var tilfældet, ville denne bestemmelse gøre det muligt for sådanne enheder at drive digital virksomhed i euroområdet uden at indføre den digitale euro.

8.11. ECB støtter fuldt ud det foreslåede forbud mod ensidig udelukkelse af betalinger i den digitale euro ([35]), som sikrer, at udbydere af varer og tjenesteydelser ikke kan skade folks mulighed for at betale med den digitale euro, hvilket begrænser valgmulighederne til andre digitale betalingsmidler, som de måtte eje eller støtte.

Interaktion mellem den digitale euro og eurosedler og -mønter

8.12. ECB glæder sig over indførelsen af fuld fungibilitet til pari mellem den digitale euro og eurokontanter. En sådan fuld fungibilitet er en naturlig følge af deres status som fælles lovligt betalingsmiddel. Medlovgiverne skal sikre, at denne bestemmelse i forslaget til forordning om eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel ([36]) fortsat tilpasses gennem hele lovgivningsprocessen.

9. ***Distribution af den digitale euro***

Betalingstjenesteudbydernes rolle

9.1. ECB glæder sig over bestemmelserne om betalingstjenesteudbydernes distribution af den digitale euro ([37]), som fastsætter de specifikke opgaver, som en betalingstjenesteudbyder skal udføre, for at euroen kan anvendes som en fælles valuta i hele Unionen. Betalingstjenesteudbyderne har allerede direkte forbindelser med deres kunder og er derfor bedst i stand til at være de direkte modparter for de enkeltpersoner, handlende og virksomheder, der vil anvende den digitale euro ([38]).

9.2. Forordningsforslaget fastsætter, at brugere af digitale euro kan have en eller flere digitale eurobetalingskonti hos de samme eller forskellige betalingstjenesteudbydere ([39]). ECB opfordrer medlovgiverne til at overveje, om dette er en nødvendig foranstaltning for anvendelsen af den digitale euro, som skal præciseres i forordningsforslaget. I den forbindelse ville en udformning med flere digitale eurobetalingskonti medføre tekniske vanskeligheder, navnlig med hensyn til samspillet mellem disse konti og forvaltningen af en konsolideret beholdningsgrænse. Det kan hævdes, at den digitale euro kan begrænses til en enkelt konto, da det vil være en gratis offentlig tjeneste. ECB

([33]) Jf. forordningsforslagets artikel 26.
([34]) Jf. forordningsforslagets artikel 9.
([35]) Jf. forordningsforslagets artikel 10.
([36]) COM(2023) 364.
([37]) Jf. forordningsforslagets artikel 13.
([38]) Jf. Panetta, F., »Building on our strengths: the role of the public and private sectors in the digital euro ecosystem«, indledende bemærkninger af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, Bruxelles, 29. september 2022.
([39]) Jf. forordningsforslagets artikel 13, stk. 7.

forstår, at bestemmelsen om flere konti har til formål at undgå begrænsninger af de grundlæggende frihedsrettigheder, som kun kan pålægges, når det er forholdsmæssigt.

9.3. ECB har til hensigt at foretage og dele en tilbundsgående teknisk analyse med medlovgiverne af samspillet mellem flere konti og forvaltningen af en individuel beholdningsgrænse. ECB foreslår endvidere to elementer, som medlovgiverne skal tage i betragtning med hensyn til proportionaliteten af enhver begrænsning af antallet af konti. For det første vil betalingstjenesteudbydernes frihed til at levere digitale eurotjenester ikke være begrænset af en begrænsning til én konto pr. bruger. Det vil være lettere at skifte en digital eurobetalingskonto end en betalingskonto i dag, da det internationale bankkontonummer (IBAN) ikke kan overføres. For det andet kan kompleksiteten for brugeren i forbindelse med forvaltningen af en konsolideret beholdningsgrænse på tværs af flere konti berettige, at der anvendes en anden tilgang ved lanceringen af den digitale euro, når folk endnu ikke har kendskab til den.

9.4. Betragtningerne i forordningsforslaget vil drage fordel af yderligere klarhed om unionsborgernes stilling i Nordirland, og hvorvidt deres adgang til digital euro vil være underlagt aftale med Det Forenede Kongeriges myndigheder.

9.5. Forordningsforslaget fastsætter, at kreditinstitutter, der udbyder detailbetalingstjenester, er forpligtet til at udbyde basale digitale eurobetalingstjenester efter anmodning fra deres kunder ([40]). ECB glæder sig meget over dette foreslåede krav, da det vil støtte universel adgang til den digitale euro ([41]), som vil have karakteristika i offentlighedens interesse, for fysiske personer, der er bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Personer, der allerede er banket, bør ikke være forpligtet til at skifte betalingstjenesteudbyder for at få adgang til den digitale euro ([42]). Universel adgang til den digitale euro for offentligheden i euroområdet vil supplere den brede anvendelighed, der lettes af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel. Forretningsdrivendes villighed til at acceptere digitale euro som lovligt betalingsmiddel afhænger af de relevante betalingstjenesteudbyderes, herunder kreditinstitutters, parallelle forpligtelse til at stille den digitale euro til rådighed for deres kunder. Disse bestemmelser vil gøre det muligt for den digitale euro at fungere som et pengepolitisk anker i den digitale tidsalder. Lovgivningsmæssige foranstaltninger har altid vist sig at være nødvendige for at sikre koordinering af den private sektor på betalingsområdet i hele euroområdet (f.eks. indførelsen af IBAN-betalinger og fælles betalinger i euroområdet og tilgængeligheden af straksbetalinger).

9.6. Det ville imidlertid være forholdsmæssigt og derfor at foretrække, hvis kravet om at levere digitale euro efter anmodning blev udvidet til at omfatte de betalingstjenesteudbydere i euroområdet, der udbyder detailbetalingsinstrumenter (dvs. dem, der tilbyder de tjenester, der er omhandlet i nr. 1, 2 eller 3, i bilag I til direktiv (EU) 2015/2366, hvorved brugeren kan opnå et IBAN-nummer). Dette ville 1) fastsætte princippet om, at personer, der allerede har en betalingskonto til at foretage daglige betalinger, ikke behøver at skifte udbyder for at erhverve digitale euro, uanset hvilken betalingstjenesteudbyder der allerede stiller denne betalingskonto til rådighed, og 2) sikre lige vilkår for alle enheder, der har ret til at udbyde de tjenester, der er anført i nr. 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2015/2366. For at give alle disse enheder lige ret til at påvirke det digitale euroregelsæt er det forholdsmæssigt, at de er underlagt de samme forpligtelser. Proportionaliteten af at pålægge kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstater uden for euroområdet, at distribuere digitale euro, kan derimod blive undersøgt, hvis langt størstedelen af deres eksisterende kunder ikke var i stand til at besidde digitale euro.

([40]) Jf. forordningsforslagets artikel 14, stk. 1.

([41]) Jf. Panetta, F., »A digital euro: widely available and easy to use«, indledende bemærkninger i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, 24. april 2023.

([42]) Hvis distributionen i stedet var frivillig for formidlere, kan folk stå over for betydelige forhindringer med hensyn til at erhverve digitale euro. De kan f.eks. blive tvunget til at åbne en konto hos en ny formidler, hvis deres egen bank ikke giver dem adgang til den digitale euro. I en sådan situation forstår folk imidlertid måske ikke, hvorfor de bør åbne en anden konto og måske ikke gøre en indsats for at få digitale euro fra en anden formidler. Desuden viser tidligere eksempler på fælleseuropæiske betalingsinitiativer, at det i sidste ende altid har været nødvendigt at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger for at sikre, at forbrugerne har bred adgang til de relevante betalingstjenester i hele euroområdet.

Basale digitale eurobetalingstjenester

9.7. Forordningsforslaget fastsætter en forpligtelse for betalingstjenesteudbydere til ikke at opkræve gebyrer af fysiske personer, der er bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, for levering af basale digitale eurobetalingstjenester ([43]). ECB støtter fuldt ud denne tilgang, som afspejler den digitale euros karakter af et offentligt gode og giver brugerne mulighed for at bruge den gratis til basale daglige formål. Den foreslåede liste over basale digitale eurobetalingstjenester omfatter imidlertid ikke automatiseret finansiering og affinansiering ([44]).

9.8. ECB anbefaler, at listen over basale tjenester udvides til også at omfatte automatiseret finansiering og affinansiering, da udelukkelsen heraf vil have en række virkninger, når betalingstjenesteudbyderne vælger at opkræve gebyr for denne tjeneste. For det første vil folk blive udsat for uventede gebyrer ([45]) i forbindelse med tilstedeværelsen af holdinggrænser, som kun den digitale euro står over for, og de forstår ikke behovet for at betale for dem. Størrelsen af de anvendte gebyrer vil føre til, at de styres i retning af eller væk fra en bestemt betalingsmetode ([46]). Fokusgrupper viser, at de mennesker, der er mest tilbøjelige til at anvende regelmæssig automatiseret finansiering, er dem, der har størst behov for at holde deres budget under kontrol, da automatiseret finansiering er det finansieringsværktøj, der er bedst egnet til dette formål ([47]). For det andet ville færre mennesker finansiere deres digitale eurobetalingskonto, hvis de skulle indgive en udtrykkelig anmodning for at undgå gebyrer, hver gang de ønskede det. Det er ønskeligt at fremme regelmæssig finansiering af den digitale euro for at sikre opretholdelsen af den finansielle stabilitet ved at undgå cliff-effekter ([48]) og dermed også for at sikre en velordnet transmission af pengepolitikken.

9.9. ECB foreslår at udvide listen over basale tjenester til også at omfatte flytning af en digital eurokonto fra en betalingstjenesteudbyder til en anden. Formålet med dette er at sikre, at en betalingstjenesteudbyder, som en forbruger beslutter at ophøre med at bruge, ikke vil være i stand til at opkræve et afskrækkende »exitgebyr« rettet mod forbrugerens valg om at skifte sin digitale eurokonto til en ny betalingstjenesteudbyder. ECB foreslår også at overveje foranstaltninger til at sikre, at den gratis finansiering og affinansiering af den digitale euro via kontanter ikke fører til en reduktion af pengeautomattjenester. Desuden bør tjenester til håndtering af tvister også medtages på listen over basale tjenester, da de bidrager til tilliden til den digitale euro og dermed til dens indførelse og anvendelse.

9.10. For at sikre, at listen over digitale eurotjenester forbliver opdateret og i overensstemmelse med markedspraksis og brugernes behov over tid, foreslår ECB, at medlovgiveren overvejer at bemyndige Kommissionen til at vedtage en delegeret retsakt for at tilføje nye grundlæggende digitale eurobetalingstjenester og fortolke anvendelsesområdet for eksisterende tjenester, når det er nødvendigt.

Støtte til personer med handicap, funktionelle begrænsninger eller begrænsede digitale færdigheder og ældre

9.11. Folk, der bor i euroområdet i dag, har omkostningsløs adgang til sikre og universelt accepterede betalingsmidler i form af kontanter, hvilket er vigtigt for den finansielle inklusion. Dette bør også i videst muligt omfang gælde for digitale betalinger, online- og offline-betalinger.

([43]) Jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 1.

([44]) Jf. litra c), i bilag II til forordningsforslaget.

([45]) Brugere af digitale euro ville ikke med rimelighed forvente at blive opkrævet for at supplere en digital eurobetalingskonto (f.eks. ved at lægge 1 000 EUR i begyndelsen af hver måned), eftersom stående ordrer (f.eks. om at betale husleje i begyndelsen af måneden) sjældent opkræves for.

([46]) Se betragtning 10 til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro, COM(2022) 546 final.

([47]) Jf. »Study on Digital Wallet Features«, focus group report, Kantar, april 2023, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([48]) Automatiseret finansiering og affinansiering fremmer en praktisk oplevelse for de endelige forbrugere, hvilket vil støtte udbredelsen af den digitale euro og fordelene ved dens finansielle stabilitet, navnlig fordi denne funktion vil blive kombineret med velkalibrerede holdningsgrænser. Hvis mange brugere regelmæssigt har en vis balance i den digitale euro, er der en mindre indvirkning på den finansielle stabilitet, hvis en begivenhed får brugere af digitale euro til at øge deres digitale eurobeholdning, fordi den pludselige indvirkning på bankindskud vil være mindre.

9.12. Med hensyn til digital inklusion glæder ECB sig over, at det i forordningsforslaget fastsættes, at særlige myndigheder skal yde grundlæggende digitale betalingstjenester og støtte til digital inklusion ansigt til ansigt i fysisk nærhed, også til personer med handicap, funktionelle begrænsninger eller begrænsede digitale færdigheder og ældre. Feedback fra forbrugerorganisationer viser, at personlig støtte i fysisk nærhed er særlig værdifuld ([49]).

9.13. Desuden glæder ECB sig over, at digital inklusion lettes ved, at medlemsstaterne udpeger specifikke myndigheder eller postgiroinstitutioner for dem, der ikke har eller ikke ønsker at have en privat betalingskonto.

9.14. Desuden giver den foreslåede forordning Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og myndigheden for bekæmpelse af hvidvask af penge den fælles udstedelse af retningslinjer, der præciserer samspillet mellem kravene vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og leveringen af grundlæggende digitale eurobetalingstjenester, med særligt fokus på finansiel inklusion af sårbare grupper, herunder asylansøgere eller personer, der nyder international beskyttelse, personer uden fast adresse eller tredjelandsstatsborgere, der ikke har opholdstilladelse, men hvis udvisning er umulig af retlige eller faktuelle årsager ([50]). ECB hilser dette velkommen, men understreger risikoen for, at de fælles retningslinjer, når de udstedes, kun vil give vejledning til de kompetente nationale myndigheder og ikke helt udelukker muligheden for en fragmenteret gennemførelse. En bestemmelse, der fastsætter minimumskriterier for de fælles retningslinjer, vil i højere grad bidrage til harmonisering i hele euroområdet.

10. ***Anvendelse af den digitale euro som værdi- og betalingsmiddel – gebyrer for digitale eurobetalingstjenester***

Principper og begrænsninger for anvendelsen af den digitale euro til at mindske risiciene for transmissionen af pengepolitikken og den finansielle stabilitet i euroområdet ([51])

10.1. I dag har indskyderne ret til at konvertere deres anfordringsindskud til kontanter på et hvilket som helst tidspunkt. Der er imidlertid praktiske hindringer for besiddelse af store kontantbeløb, herunder risikoen for tab eller tyveri. For at opretholde en balance mellem bankindskud og centralbankpenge i en situation med faldende kontantforbrug og tilgængeligheden af den digitale euro vil det være nødvendigt at fastsætte visse grænser for de beløb i den digitale euro, som enkeltpersoner kan være i besiddelse af.

10.2. ECB har klart meddelt, at den har til hensigt at udforme og gennemføre effektive værktøjer til at kontrollere det maksimale beløb for digitale euro i omløb ([52]). Det foreslås derfor, at der indsættes en udtrykkelig henvisning til ECB's klare hensigter i denne henseende i betragtning 31 til forordningsforslaget. Blandt disse værktøjer har ECB specifikt understreget sit mål om at fastsætte grænser for fysiske og juridiske personers beholdninger af digital euro ([53]). Fraværet af sådanne grænser kan udgøre en trussel mod pengepolitikken og dens transmission samt mod den finansielle stabilitet i euroområdet. Eventuelle uønskede konsekvenser af udstedelsen af den digitale euro for pengepolitikken og dens transmissionen samt for den finansielle stabilitet bør minimeres på forhånd.

([49]) Se f.eks. svaret fra Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC) på den skriftlige procedure efter ERPB's tekniske møde om digital euro af 12. maj 2023, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.
([50]) Jf. forordningsforslagets artikel 14, stk. 1.
([51]) Jf. forordningsforslagets artikel 15.
([52]) Jf. Panetta, F., »Shaping Europe's digital future: the path towards a digital euro«, indledende bemærkninger af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, Bruxelles, 4. september 2023.
([53]) Jf. ECB (2022), »Progress on the investigation phase of a digital euro«, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

10.3. Kalibreringen af holdningsgrænser vil være resultatet af en kompleks økonomisk vurdering, men deres funktionelle og tekniske gennemførelse bør prioritere brugeroplevelsen »bedst i klassen« og en effektiv gennemførelse for alle involverede aktører ([54]). Beslutningen om, hvordan man kombinerer og kalibrerer værktøjer, der på *forhånd* kontrollerer beløbet for digitale euro i omløb, bør tages tættere på den mulige fremtidige indførelse af den digitale euro og revideres regelmæssigt under hensyn til de respektive økonomiske og finansielle forhold ([55]).

10.4. På den ene side foreslås det i forordningsforslaget, at muligheden for at fastsætte grænser for beholdninger er et valgfrit element i forbindelse med anvendelsen af den digitale euro, idet det, hvor det er relevant, fastsættes, at brugen af den digitale euro som værdilager kan være underlagt begrænsninger ([56]). På den anden side pålægger forordningsforslaget også ECB en forpligtelse til at udvikle instrumenter til at begrænse brugen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel ([57]). Desuden indeholder forordningsforslaget en liste over obligatoriske betingelser for disse instrumenter ([58]). Finansiel stabilitet er det primære mål på denne liste på bekostning af definitionen og gennemførelsen af pengepolitikken, som er den vigtigste opgave, der skal udføres af ESCB for at opfylde dets primære mål om at fastholde prisstabilitet, og også på bekostning af fysiske og juridiske personers adgang til og brug af den digitale euro.

10.5. ECB glæder sig over anerkendelsen af dens kompetence til at fastsætte grænser for brugen af den digitale euro som værdilager og kalibrere dem over tid ([59]). ECB er fast besluttet på at anvende og opretholde holdningsgrænser som en hjørnesten i udformningen af den digitale euro. ECB har faktisk kompetence til at træffe afgørelse om størrelsen af de digitale euro, der skal udstedes, da det påvirker størrelsen af Eurosystemets balance og gennemførelsen af dets pengepolitik. Fastsættelse og kalibrering af individuelle holdinggrænser resulterer i et loft over det samlede beløb for digitale euro, der kan udstedes, og som skal foretages af Eurosystemet i henhold til dets beføjelser i henhold til traktaterne og ikke som følge af en forpligtelse i henhold til forordningsforslaget.

10.6. Med hensyn til den foreslåede liste over obligatoriske betingelser, der er omhandlet i afsnit 10.4, er ECB enig i de tre mål, der skal forfølges ved kalibreringen af holdningsgrænserne, men bemærker, at det at give forrang til en af dem (finansiel stabilitet) kan anses for at begrænse en eksisterende kerneopgave (definition og gennemførelse af pengepolitikken) ved at fastsætte parametre for ECB's handling, der afviger fra ECB's primære mandat om prisstabilitet i henhold til traktaten. Eftersom fastlæggelsen og gennemførelsen af pengepolitikken under alle omstændigheder lettes af sikringen af den finansielle stabilitet, forventer ECB ingen gnidninger mellem disse to opgaver i forbindelse med fastsættelsen af holdinggrænserne.

10.7. Forordningsforslaget fastsætter, at den digitale euro ikke vil være interessant inden for rammerne af den forordningsforslaget ([60]). Det kan ikke fastslås tilstrækkeligt klart, at ECB ikke udvikler en forrentet digital euro. Som det er tilfældet med eurosedler, har ECB ikke til hensigt at betale den digitale euro, hverken ved lanceringen eller i en overskuelig fremtid. Pengesedler er aldrig blevet betalt, fordi det er upraktisk at gøre det, selv om en sådan betaling hverken er teoretisk umulig eller udtrykkeligt forbudt ved lov. I betragtning af ECB's mandat til at fastholde prisstabilitet og den dermed forbundne grundlæggende opgave med at definere og gennemføre pengepolitikken i euroområdet kan ECB ikke udelukke fremtidige scenarier, hvor forrentningen af den digitale euro kan være berettiget. For at fremme sit pengepolitiske mandat skal ECB fortsat have kontrol over forrentningen af alle

([54]) Jf. også Panetta, F., »The digital euro and the evolution of the financial system«, indledende bemærkninger af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, 15. juni 2022. Findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.
([55]) Jf. Panetta, F., »The digital euro and the evolution of the financial system«, indledende bemærkninger i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, Bruxelles, 15. juni 2022.
([56]) Jf. forordningsforslagets artikel 15, stk. 1.
([57]) Jf. forordningsforslagets artikel 16, stk. 1.
([58]) Jf. forordningsforslagets artikel 16, stk. 2.
([59]) Jf. forordningsforslagets artikel 16, stk. 1.
([60]) Jf. forordningsforslagets artikel 16, stk. 8.

passiver på balancen. Selv om denne bestemmelse skulle fortolkes som en direkte udelukkelse af forrentningen, ville dette under alle omstændigheder ikke kunne begrænse Eurosystemets primære retskompetence til selvstændigt at definere og gennemføre euroområdets monetære politik, da beføjelserne i artikel 133 TEUF udtrykkeligt er fastsat uden at berøre ECB's beføjelser. Derfor foreslås der en ændring for at præcisere, at ECB's mandat til at opretholde prisstabilitet har forrang, og den dermed forbundne grundlæggende opgave med at definere og gennemføre pengepolitikken i euroområdet.

Gebyrer for digitale eurobetalingstjenester ([61])

10.8. ECB glæder sig over den kompensationsmodel, der er omhandlet i den foreslåede forordning, og som har til formål at skabe en balance, hvor 1) den digitale euro vil være gratis til grundlæggende brug, 2) betalingstjenesteudbyderne har tilstrækkelige incitamenter til at distribuere den digitale euro for at sikre bred tilgængelighed og 3) de handlende har tilstrækkelige garantier for at undgå, at de pålægges for høje gebyrer. De erhvervsdrivende modtager en afgiftspligtig tjeneste fra betalingstjenesteudbyderne, men de ville blive stillet i en svag position, hvis kravet om at acceptere den digitale euro ikke opvejes af et loft over detailhandelsgebyret. Til gengæld vil en udtrykkelig anerkendelse af gebyrer mellem betalingstjenesteudbydere gøre det muligt for distributionen af betalingstjenesteudbydere at opnå indtægter, der er sammenlignelige med indtægterne fra distributionen af sammenlignelige betalingsinstrumenter, hvilket vil stimulere aktiv distribution af digitale euro og serviceniveauer af høj kvalitet for de endelige forbrugere. ECB glæder sig over princippet om, at gebyrer og afgifter ikke bør være højere end dem, der kræves for sammenlignelige (private) digitale betalingsmidler, også i betragtning af behovet for at bevare en effektiv anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel. På samme måde glæder ECB sig over forbuddet mod, at betalingstjenesteudbydere opkræver gebyrer for fysiske personer for basale digitale eurobetalingstjenester ([62]) og forbuddet mod tillægsgebyrer ved betaling af gæld ved hjælp af den digitale euro ([63]).

10.9. Desuden bør reguleringen af gebyrniveauerne for digitale eurobetalingstjenester ikke begrænses til den private sektor, men også gælde for den offentlige sektor. I den forbindelse bør de relevante bestemmelser henvise til både forretningsdrivende og offentlige enheder, der accepterer digitale euro. ECB glæder sig også over betragtning 41 til forordningsforslaget, som viser, at Eurosystemet agter at bære sine egne omkostninger, således som det er tilfældet i forbindelse med produktion og udstedelse af pengesedler. Betalingstjenesteudbydere ville have deres egne omkostninger i forbindelse med distributionen af de digitale eurotjenester, de leverer, men ville ikke blive opkrævet af Eurosystemet, hvilket afspejler den digitale euros offentlige gode karakter og følger en logik, der svarer til kontante midler.

10.10. Forordningsforslaget fastsætter, at detailhandelsgebyret vil være det eneste gebyr pr. transaktion, som betalingstjenesteudbydere kan opkræve af forretningsdrivende ([64]). ECB glæder sig over dette, da det er nødvendigt at gøre lofterne effektive. Dette mål vil imidlertid ikke blive nået, hvis der kan opkræves faste gebyrer uden begrænsninger. Hvis den samme betalingsterminal kan anvendes til betalinger i den digitale euro og i andre betalingsformer, hvilket er et mål, som ECB vil søge at opnå, anbefaler ECB at udelukke yderligere faste gebyrer, der kun gælder for accept af den digitale euro. Faste gebyrer, der gælder for generelle betalingsaccepttjenester, såsom tilrådighedsstillelse af en betalingsterminal, kan fortsat finde anvendelse uden begrænsninger.

10.11. Forordningsforslaget pålægger ECB en forpligtelse til regelmæssigt at overvåge de oplysninger, der er relevante for ovennævnte afgifter og gebyrer, og regelmæssigt offentliggøre de beløb, der følger af denne overvågning, sammen med en forklarende rapport ([65]). ECB forstår, at rapporteringsaktiviteter vedrørende de beløb, der er fastsat i forordningsforslaget, ikke vil medføre offentliggørelse af de enkelte betalingstjenesteudbyderes omkostninger, gebyrer og afgifter, og at disse beløb ikke bør kunne udledes af denne rapportering. ECB understreger også behovet for solide håndhævelsesmekanismer med hensyn til de forpligtelser, der pålægges betalingstjenesteudbydere til at rapportere til den kompetente myndighed, navnlig i tilfælde, hvor betalingstjenesteudbyderne nægter at opfylde deres rapporteringsforpligtelser. ECB foreslår, at disse aspekter af hensyn til den retlige klarhed præciseres yderligere i forordningsforslaget.

([61]) Jf. forordningsforslagets artikel 17.
([62]) Jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 1.
([63]) Jf. forordningsforslagets artikel 7, stk. 4.
([64]) Jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 6.
([65]) Jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 3.

10.12. Forordningsforslaget forpligter også ECB til at udvikle en metode til beregning af beløbene og fastsætter parametre med henblik herpå ([66]). Forordningsforslaget har til formål at begrænse den kompetente myndigheds skøn ved fastsættelsen af gebyrbeløbene ved at præcisere de relevante parametre, der skal anvendes. Dette mål nås imidlertid ikke fuldt ud, da nogle af de relevante parametre, såsom en »rimelig fortjenstmargen« og »de mest omkostningseffektive betalingstjenesteudbydere«, er subjektive begreber, hvis fortolkning afhænger af regnskabsregler, forretningsstrategier blandt forskellige betalingstjenesteudbydere, forskellige forretningsmodeller og aktivitetsområder. ECB foreslår derfor en yderligere præcisering af disse parametre i forordningsforslaget eller i den foreslåede metode.

10.13. ECB glæder sig navnlig over, at »de mest omkostningseffektive betalingstjenesteudbydere« anvendes som reference. Formålet hermed er at undgå situationer i medlemsstater, hvor betalingstjenesteudbydere er særligt effektive med hensyn til udbud af betalingstjenester, hvor de handlende kan stå over for højere omkostninger til accept af digital euro som følge af, at lofterne beregnes ved hjælp af euroområdets gennemsnit. Den andel, som de »mest omkostningseffektive« betalingstjenesteudbydere skal tegne sig for, er derfor et væsentligt element i forordningsforslaget. Forordningsforslaget præciserer imidlertid denne andel for en af de faktorer, der kan fastsætte prisloftet (betalingstjenesteudbydernes relevante omkostninger i forbindelse med levering af digitale eurobetalinger, herunder en rimelig fortjenstmargen), men ikke for den anden faktor (gebyrer eller gebyrer, der kræves for sammenlignelige digitale betalingsmidler). ECB anbefaler også at anvende den foreslåede andel i det første tilfælde (»de mest omkostningseffektive betalingstjenesteudbydere afholder til levering af digitale eurobetalingstjenester, og som tilsammen udgør en fjerdedel af de digitale euro, der distribueres i hele euroområdet i et givet år«) også i det andet tilfælde.

10.14. Inden for rammerne af traktaterne ligger både det materielle og formelle ansvar for at regulere gebyrer hos lovgiverne og ikke ECB. For at undgå fragmentering af det indre marked og væsentlige konkurrenceforvridninger som følge af divergerende love og administrative afgørelser har lovgiverne tidligere udøvet denne beføjelse til at træffe foranstaltninger til at løse problemet med høje og divergerende interbankgebyrer for at gøre det muligt for betalingstjenesteudbyderne at levere deres tjenester på tværs af grænserne og for at give forbrugere og forretningsdrivende mulighed for at benytte grænseoverskridende tjenester ([67]).

10.15. ECB er klar til at yde teknisk bistand og ekspertise i forbindelse med beregningen af de relevante beløb. Den mangler imidlertid den retlige kompetence til at fastsætte lofter og gebyrer, hvorfor ECB's offentliggørelse af beløbene ikke *retligt* bør svare til fastsættelsen af gebyrerne. I modsat fald kan sådanne ECB-søgsmål anfægtes og gøres til genstand for retlig prøvelse ved et annullationssøgsmål.

10.16. ECB er klar til at bistå medlovgiverne med at udøve deres kompetence gennem en rådgivende og teknisk rolle eller til at bistå Kommissionen, hvis denne rolle uddelegeres til den. ECB er navnlig klar til 1) at yde den nødvendige tekniske bistand i forbindelse med udviklingen af metoden til beregning af beløbene, 2) regelmæssigt overvåge udviklingen og 3) offentliggøre de data, der er nødvendige for at fastsætte lofterne. Den endelige fastsættelse af disse beløb og vedtagelsen af metoden bør dog ligge hos medlovgiverne eller Kommissionen, hvis denne rolle uddelegeres til den.

10.17. ECB glæder sig over, at forordningsforslaget fastsætter et klart ansvar for de kompetente nationale myndigheder for at håndhæve betalingstjenesteudbydernes overholdelse af deres forpligtelser til slet ikke at opkræve gebyrer for grundlæggende digitale eurobetalingstjenester, der leveres til fysiske personer, og til at pålægge forretningsdrivende gebyrer inden for de grænser, der er fastsat i forordningsforslaget ([68]). En velfungerende håndhævelsesordning er afgørende for at beskytte brugerne af betalingstjenester og fremme fair konkurrence.

([66]) Jf. forordningsforslagets artikel 17, stk. 5.

([67]) Jf. betragtning 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1), artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22), og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen (EUT L 274 af 30.7.2021, s. 20).

([68]) Jf. forordningsforslagets artikel 17.

11. ***Betingelser for distributionen af den digitale euro uden for euroområdet***

11.1. ECB glæder sig over, at forordningsforslaget i første omgang gør den digitale euro tilgængelig for personer, der er etableret eller bosiddende i euroområdet. Dette er i overensstemmelse med Eurosystemets forslag om at koncentrere sine første udgaver af den digitale euro om residenter, handlende og regeringer i euroområdet. ECB er enig i, at adgang for besøgende samt adgang for forbrugere og forretningsdrivende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og udvalgte tredjelande kan være en del af de efterfølgende frigivelser ([69]). Den digitale euro skal først indføres for personer, der er etableret eller bosiddende i euroområdet, inden den gradvist indføres til andre. Denne første indførelse af den digitale euro og den dermed forbundne anvendelse skaber et grundlag for, at den digitale euro efterfølgende kan anvendes af personer, der er etableret eller bosiddende uden for euroområdet.

11.2. ECB opfordrer medlovgiverne til at uddybe begrebet besøgende yderligere for at præcisere, at et midlertidigt ophold i euroområdet for en resident i en medlemsstat uden for euroområdet eller et tredjeland ikke kan føre til permanent adgang til den digitale euro, da dette ville omgå principperne i forordningsforslaget om behovet for en forudgående aftale, før den digitale euro er bredt tilgængelig i sådanne medlemsstater eller tredjelande uden for euroområdet ([70]).

Distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande

11.3. ECB glæder sig over, at forordningsforslaget anerkender den afgørende betydning af en aftale mellem Eurosystemet og en centralbank uden for euroområdet for operationaliseringen af den digitale euro for fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta. ECB opfordrer imidlertid medlovgiverne til at præcisere forskellen mellem den aftale, der er underskrevet af ECB og den nationale centralbank i den pågældende medlemsstat, og eventuelle operationelle ordninger, der er nødvendige for at sikre, at den pågældende nationale centralbank overholder regler, retningslinjer, instrukser eller anmodninger udstedt af ECB og giver alle de oplysninger, som ECB måtte anmode om. ECB støtter endvidere, at de nationale centralbanker og betalingstjenesteudbydere i medlemsstater uden for euroområdet pålægges en forpligtelse i henhold til national lovgivning til at give oplysninger til ECB og overholde ECB's instrukser, navnlig med hensyn til indførelse af grænser for beholdninger ([71]).

11.4. ECB går ind for at tilføje to elementer til bestemmelsen om forhandling og indgåelse af internationale aftaler mellem Unionen og tredjelande om distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande.

11.5. For det første bør det klart præciseres, at indgåelsen af en principbaseret aftale på højt niveau mellem Rådet og et tredjeland bør suppleres af en operationel aftale mellem Eurosystemet og centralbanken i det pågældende tredjeland. Tredjelandets centralbanks operationelle kapacitet og dens evne til at opfylde Eurosystemets krav bør verificeres i praksis, og distributionen af den digitale euro bør ikke kunne påbegyndes forud for en sådan kontrol.

11.6. For det andet bør der være et element af kontrol fra Unionens side i forhold til tredjelandet for at sikre, at formidlere, der er etableret eller opererer i tredjelandet, og som distribuerer den digitale euro, er underlagt tilsyns- og reguleringsmæssige krav, der mindst svarer til dem, der gælder for betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen. En ækvivalensafgørelse i form af en delegeret retsakt fra Kommissionen vil være hensigtsmæssig for at sikre den digitale euros integritet, når den distribueres uden for Unionen.

([69]) Jf. ECB (2023), »Progress on the investigation phase of a digital euro – third report«, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.
([70]) Jf. artikel 18, stk. 1 og artikel 19, stk. 1, i forordningsforslaget.
([71]) Jf. forordningsforslagets artikel 16.

Distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande eller territorier i henhold til en pengepolitisk aftale med Unionen

11.7. For så vidt angår distributionen af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, eller i tredjelande, ønsker ECB at understrege den afgørende betydning af at indgå en aftale mellem Eurosystemet og centralbanken eller den pengepolitiske myndighed i et tredjeland eller territorium i henhold til en pengepolitisk aftale med Unionen om distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i sådanne tredjelande eller territorier, som en forudsætning for dens distribution.

12. ***Betalinger på tværs af valutaer***

12.1. ECB støtter forslaget om, at betalinger ([72]) på tværs af valutaer mellem den digitale euro og andre digitale centralbankvalutaer i medlemsstater uden for euroområdet eller i tredjelande bør være underlagt forudgående aftaler mellem på den ene side ECB og på den anden side de nationale centralbanker i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og fra tredjelande ([73]). Eurosystemet påtænker at støtte tilvejebringelsen af valutafunktioner og undersøger metoder, der kan understøtte tilvejebringelsen af valutafunktioner, hvor der er gensidige interesser med andre jurisdiktioner eller valutaområder ([74]).

12.2. ECB mener, at de relevante bestemmelser i forordningsforslaget om betalinger på tværs af valutaer og om samarbejde med centralbanker i medlemsstater uden for euroområdet med henblik på at muliggøre interoperable betalinger ([75]) er af deklaratorisk karakter, eftersom ECB allerede udøver denne kompetence i henhold til primær ret ([76]). Denne bestemmelse kan således drage fordel af en henvisning til ECB's kompetence i henhold til traktaterne, eftersom Eurosystemet allerede har en primær retlig kompetence til at indgå sådanne aftaler og fastsætte deres indhold og til at deltage i internationale ordninger for at muliggøre interoperable betalinger.

13. ***Online- og offline-anvendelse af den digitale euro***

13.1. ECB har forpligtet sig til at muliggøre to betalingsmodeller for den digitale euro: »online« ([77]) og »offline«. Sidstnævnte har til formål at maksimere visse kontantlignende karakteristika ([78]). ECB er derfor enig i, at det at have begge modeller for den digitale euro som omhandlet i forordningsforslaget medfører særskilte fordele med hensyn til tilpasningsevne til forskellige brugerpræferencer. Selv om den digitale onlineeuromodel gør centralbankpenge tilgængelige, hvis det ikke er muligt at foretage kontantbetalinger, kan den digitale offline-euromodel understøtte øget tilgængelighed, herunder i nødsituationer (f.eks. når netværksforbindelsen ikke er tilgængelig, eller i tilfælde af en fejl i elnettet). ECB glæder sig over, at en digital offline-euromodel i væsentlig grad vil ligne kontanter, navnlig i forbindelse med dagligdags lavværditransaktioner, i den måde, hvorpå den overføres, og i den højere grad af beskyttelse af personoplysninger og databeskyttelse, der garanteres betalingsbrugerne, samtidig med at muligheden for at beskytte den digitale euros sikkerhed og integritet bevares. Den digitale offline-euromodel vil sikre, at ikke alle transaktioner nødvendigvis valideres af en tredjepart, og dermed opfylde databeskyttelseskravene om proportionalitet og nødvendighed.

([72]) Valutadetailbetalinger er transaktioner mellem betaleren og betalingsmodtageren, som omfatter en valutaomregning som en del af betalingskæden. Dette vil f.eks. være tilfældet i forbindelse med international detailhandel og pengeoverførsler.

([73]) Jf. forordningsforslagets artikel 23.

([74]) Jf. ECB (2023), »Progress on the investigation phase of a digital euro – third report«.

([75]) Jf. forordningsforslagets artikel 21, stk. 2.

([76]) Jf. artikel 23 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statutten«).

([77]) En onlinemodel vil gøre det muligt at anvende centralbankpenge 1) til fjernbetalinger (hvis omfang vokser med stigende digitalisering), 2) for at sikre dækning af alle brugstilfælde i de fleste betalingssituationer og 3) af enkeltpersoner uden kun at skulle være afhængige af et ihændehaverbevis (som kan gå tabt eller stjålet) for at kunne beholde centralbankpenge.

([78]) En offlinemodel ville være et ihændehaverbetalingsbevis, der ikke er afhængigt af en onlineforbindelse, men som er begrænset til nærbetalinger og behovet for at forudfinansiere den, således at en tilsvarende beskyttelse af personoplysninger, som finder anvendelse, når der anvendes kontanter, derfor kan muliggøres til betalinger.

13.2. Forordningsforslaget kræver, at digitale eurobetalingstransaktioner både online og offline skal være tilgængelige ved den første udstedelse af den digitale euro ([79]). Samtidig vil det være nødvendigt med yderligere test fra Eurosystemets side for at sikre, at alle relevante digitale euromodeller giver tilstrækkelig sikkerhed og løbetid.

13.3. ECB er fast besluttet på at levere både online- og offline-euromodellerne fra den første udstedelse af den digitale euro ([80]), og den udrulningsstrategi, som ECB har til hensigt at indføre, forudser allerede dette. Samtidig vil en stadfæstelse af ECB's hensigt i en juridisk bindende bestemmelse begrænse dens evne til at reagere på den højere grad af usikkerhed, som den digitale offline-euromodel indebærer, samt til at reagere på ekstraordinære omstændigheder, der nødvendiggør en umiddelbart forestående udstedelse af en hvilken som helst tilgængelig model. Hvis der opstår kompromiser, som endnu ikke er blevet identificeret, vil en udsættelse af den samlede udstedelse af den digitale euro være den eneste mulighed for ECB.

13.4. ECB opfordrer derfor medlovgiverne til at overveje at indføre et krav om, at ECB skal levere både online- og offline-udgaver af den digitale euro, kombineret med en »efter bedste evne«-bestemmelse, i henhold til hvilken ECB vil stille både online- og offlinemodeller til rådighed fra og med den første udstedelse af den digitale euro. Under alle omstændigheder underretter ECB rettidigt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt markedsdeltagerne og offentligheden om alle tekniske faktorer, der hindrer den samtidige udrulning af online- og offlinemodellerne, samt om alle ekstraordinære omstændigheder, der nødvendiggør en nært forestående udstedelse af den digitale euro. ECB foreslår, at dette indhold også afspejles i en ændring af betragtning 34 til forordningsforslaget.

14. ***Betingede betalinger og programmerbare penge***

14.1. Forordningsforslaget forbyder udstedelse af den digitale euro som programmerbare penge, der defineres som enheder af digitale penge med en iboende logik, der begrænser den enkelte enheds fulde fungibilitet ([81]). Denne bestemmelse er i fuld overensstemmelse med, hvad ECB allerede har bekræftet offentligt ved flere lejligheder ([82]): at den digitale euro aldrig vil være programmerbare penge. En eventuel begrænsning af, hvor, hvornår eller hvem betalingsbrugerne kan betale ved hjælp af den digitale euro, ville svare til et betalingsbevis. Dette ville være uforeneligt med dets status som lovligt betalingsmiddel, navnlig dets accept til fuld pålydende værdi ([83]), og ville betyde, at det hverken ville være ombytteligt med andre digitale euroenheder eller med eurosedler og -mønter til pari ([84]). ECB har ikke mandat til at udstede betalingsbeviser. Selv om en sådan begrænsning ikke var omfattet af den afledte ret, ville ECB's udstedelse af programmerbare penge derfor være uforenelig med traktaterne. ECB ser derfor gerne, at der i betragtningerne til og artiklerne i forordningsforslaget indføres en formulering, hvorefter forbuddet mod at udstede programmerbare penge er forankret i traktaterne.

Betingede betalinger

14.2. ECB glæder sig over, at den foreslåede forordning giver betalingstjenesteudbyderne mulighed for at levere tillægstjenester såsom betingede betalinger, dvs. betalinger, der automatisk udløses af opfyldelsen af en betingelse ([85]). Betalingstjenesteudbyderne er bedst placeret til at udvikle betingede betalingstjenester, men Eurosystemet har til hensigt at støtte markedets levering af betingede betalinger ved at udvikle fælles standarder for

([79]) Jf. forordningsforslagets artikel 23, stk. 1.
([80]) Jf. ECB (2023), »Progress on the investigation phase of a digital euro – fourth report«, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.
([81]) Jf. forordningsforslagets artikel 24, stk. 2.
([82]) Jf. f.eks. Panetta, F., »The digital euro: our money wherever, whenever we need it«, indledende bemærkninger af Fabio Panetta, medlem af ECB's direktion, i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, 23. januar 2023. Findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.
([83]) Jf. forordningsforslagets artikel 7, stk. 2.
([84]) Jf. forordningsforslagets artikel 12, stk. 2.
([85]) Jf. ECB (2023), »Progress on the investigation phase of a digital euro – third report«.

ordninger via regelsættet for digitale euroordninger (hvis markedet anmoder herom) og ved at stille yderligere afviklingsfunktioner til rådighed i den digitale euro back-end-infrastruktur ([86]).

15. ***Distribution***

Interoperabilitetskrav ([87])

15.1. ECB glæder sig over henvisningen til interoperabiliteten af standarder for digitale betalingstjenester i euro med relevante standarder for private digitale betalingsmidler. ECB har til hensigt at genanvende de nuværende standarder i videst muligt omfang for at reducere tilpasningsomkostningerne, idet den bemærker, at konkurrerende betalingsløsninger kan anvende forskellige standarder inden for betalingsacceptområdet og følge forskellige brugerrejser. Sådanne beslutninger skal derfor understøttes af den bredest mulige markedskonsensus på udbuds- og efterspørgselssiden samt af ECB's beslutningskapacitet, når fuld konsensus ikke er mulig. Arbejdet er allerede indledt med henblik herpå. ECB har til hensigt så vidt muligt og hensigtsmæssigt at sikre, at private og/eller lokale betalingsmidler kan anvende digitale eurostandarder, -regler og -processer (dvs. at en enkelt betalingsterminal kan stille alle betalingsmidler til rådighed) for at udvide deres rækkevidde.

Front-end-tjenester til adgang til og brug af den digitale euro

15.2. ECB glæder sig over, at forordningsforslaget tager hensyn til brugernes præferencer ved at give brugere af digitale euro mulighed for at få adgang til og anvende digitale eurobetalingstjenester via front-end-tjenester, der er udviklet af enten betalingstjenesteudbydere eller ECB ([88]). Det betyder, at brugeren altid har mulighed for at anvende en standardiseret digital eurobetalingsinitieringsgrænseflade, der giver mulighed for en fuldt harmoniseret, fælles betalingserfaring i hele euroområdet og forhindrer problemer vedrørende anerkendelse og accept af den digitale euro. Desuden vil front-end-tjenester udviklet af ECB i væsentlig grad mindske udviklingsbyrden for betalingstjenesteudbydere, der vælger udelukkende at anvende ECB's tjeneste, hvilket i høj grad vil være til gavn for mindre betalingstjenesteudbydere, som måske ikke har den erfaring eller de ressourcer, der er nødvendige for at udvikle en front-end-tjeneste til at initiere digitale betalinger i euro.

15.3. ECB glæder sig over, at forordningsforslaget kræver, at betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, sikrer, at digitale eurobetalingstjenester anvender det officielle digitale eurologo, og at digitale eurobetalingskonti hurtigt og let kan tilgås og anvendes af brugere af digitale euro ([89]). Det er nødvendigt, at betaleren og betalingsmodtageren er bekendt med den valgte betalingsmetode og let kan få adgang til den. Når denne betalingsmetode er centralbankpenge (kontanter eller digital euro), understøtter den centralbankpenges evne til at fungere som et pengepolitisk anker: folk oplever hyppigere konvertibilitet af bankindskud til centralbankpenge og er sikre på, at en euro i begge tilfælde er en euro.

Flytning af digitale eurobetalingskonti

15.4. ECB glæder sig over bestemmelserne i forordningsforslaget, der gør det lettere at flytte digitale ([90]) eurobetalingskonti, og som vil adressere brugernes præferencer og understøtte modstandsdygtigheden i økosystemet for den digitale euro ([91]). Disse foranstaltninger omfatter også brugerens mulighed for at skifte sin digitale eurobetalingskonto til en anden betalingstjenesteudbyder under ekstraordinære omstændigheder. Brugerne vil altid fortsat have adgang til deres digitale eurobeholdninger, f.eks. når en betalingstjenesteudbyder ikke er tilgængelig i en længere periode eller har mistet de relevante data.

([86]) Navnlig en funktion med »reservation af midler«, som vil være nødvendig for sikker levering af visse betingede betalingstjenester til slutbrugere, og som er en støttefunktion for flere potentielt betingede betalingsanvendelser såsom betaling mod levering og betaling pr. anvendelse.
([87]) Jf. forordningsforslagets artikel 26.
([88]) Jf. forordningsforslagets artikel 28, stk. 1.
([89]) Jf. forordningsforslagets artikel 28, stk. 3.
([90]) Jf. forordningsforslagets artikel 31.
([91]) Jf. afsnit 8.2 og 8.3 i udtalelsen.

Generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig

15.5. ECB glæder sig over bestemmelserne i forordningsforslaget, der letter en generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig i forbindelse med digitale onlinetransaktioner i euro for at sikre, at den digitale euro fungerer gnidningsløst og effektivt ([92]). ECB foreslår udtrykkeligt at præcisere, at sikring af betalingsoplysninger er en integreret del af den generelle mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig. Det er nødvendigt at sikre betalingsoplysninger (f.eks. digitalt eurokontonummer), når disse oplysninger udveksles mellem betalingsinitieringssystemer og betalingsacceptanordninger, for at beskytte brugere af digitale euro mod risikoen for svig og cyberangreb, f.eks. ved at erstatte betalingsoplysninger med en surrogatværdi.

16. ***Databeskyttelse og beskyttelse af personoplysninger***

16.1. ECB glæder sig over den høje standard for beskyttelse af personoplysninger og databeskyttelse ([93]), der er fastsat i forordningsforslaget, og som er afgørende for at sikre tilliden til den fremtidige digitale euro og navnlig den klare fordeling af databeskyttelsesansvaret (»dataansvar«).

16.2. ECB glæder sig også over fordelingen til enten ECB eller udbydere af støttetjenester af databehandling, som ikke er knyttet til ECB's kerneopgaver, men som skal ske på tværs af formidlere for at garantere sikkerheden for digitale eurobrugeres personoplysninger ([94]). Den klare fordeling af kontrolfunktionen ([95]) til ECB (og, hvor det er relevant, de nationale centralbanker) eller en udbyder af støttetjenester i overensstemmelse med de strenge lovgivningsmæssige bestemmelser i forordningsforslaget sikrer, at brugere af digitale euro altid ved, hvor de skal udøve deres registreredes rettigheder (f.eks. ret til indsigt) i forbindelse med deres personoplysninger, der behandles i forbindelse med udførelsen af støttetjenester.

16.3. Desuden glæder ECB sig over, at Kommissionen har fået beføjelse til at håndtere risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som følge af brugen af digital offlineeuro ved at fastsætte passende operationelle grænser. Med hensyn til onlinemodellen for den digitale euro foreslår ECB, at mens det nuværende forslag sikrer et niveau af beskyttelse af personoplysninger, der kan sammenlignes med eksisterende kontantløse betalingsmidler, foreslår ECB også at overveje muligheden for at tilbyde øget beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med visse betalinger med lav risiko og lave beløb i digital euro.

17. ***Fair, rimelig og ikkediskriminerende adgang til mobile enheder***

ECB glæder sig over tilføjelsen af en bestemmelse, der har til formål at løse adgangsproblemerne i forbindelse med visse funktioner i mobilenheder, der er nødvendige for brugervenlige, problemfrie og sikre digitale eurobetalinger på mobile enheder ([96]). Adgang til de nødvendige kommunikationsfunktioner er afgørende for kontaktløse betalinger på mobilenheder, og adgang til det sikre element er afgørende for mobile enheder, der er baseret på digitale eurobetalinger offline. En sådan adgang bør være åben og ikke afhængig af andre mobile styresystemapplikationer. ECB støtter, at Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for yderligere at præcisere kravene til effektivt at opnå denne ikkediskriminerende adgang, da dette kan støtte rettidig adgang til digitale offlinetjenester i euro.

18. ***Indberetningskrav***

18.1. Forordningsforslaget fastsætter, at ansvarlighedsordningerne i ESCB-statuttens artikel 15.1 og 15.3 finder anvendelse på udstedelsen og anvendelsen af den digitale euro ([97]). Dette er i overensstemmelse med forordningsforslagets anerkendelse af, at Eurosystemet vil udstede den digitale euro i overensstemmelse med traktaterne ([98]), dvs. baseret på en allerede eksisterende egen kompetence.

([92]) Jf. forordningsforslagets artikel 32.
([93]) Jf. forordningsforslagets artikel 32 og 34-36.
([94]) Jf. forordningsforslagets artikel 35 og 36.
([95]) Jf. artikel 35, stk. 5 og artikel 36, stk. 5, i forordningsforslaget.
([96]) Jf. forordningsforslagets artikel 33.
([97]) Jf. forordningsforslagets artikel 40, stk. 1, første afsnit.
([98]) Jf. forordningsforslagets artikel 4, stk. 1.

18.2. Desuden indeholder forordningsforslaget yderligere detaljerede indberetningskrav ([99]). ECB bemærker, at hvis tilladelsen til at udstede og udstedelse af den digitale euro er ECB's og Eurosystemets opgaver, bør det være tilstrækkeligt at henvise til ECB's ansvarlighedsordninger i henhold til ESCB-statuttens artikel 15.1 og 15.3. Desuden giver de eksisterende institutionelle mekanismer allerede Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen mulighed for at anmode ECB om yderligere oplysninger, når det er nødvendigt.

18.3. Desuden pålægger forslaget til forordning ECB en forpligtelse til på forhånd at give Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen oplysninger om instrumenterne til begrænsning af anvendelsen af den digitale euro og en analyse af, hvordan instrumenterne og de parametre, den fastsætter, forventes at opfylde målet om at sikre finansiel stabilitet ([100]). Selv om ECB er rede til at informere de øvrige EU-institutioner om sine hensigter om at fremme gennemsigtighed og forudsigelighed, bør enhver ansvarlighedsordning overholde betingelserne i artikel 15 i ESCB-statutten, som præciserer, at ECB's ansvarlighed finder sted *efterfølgende*. Forpligtelsen til forudgående udveksling af oplysninger bør ikke fortolkes som en mulighed for, at modtagerne kan ændre fremtidige foranstaltninger i Eurosystemet i strid med ECB's uafhængighed i henhold til artikel 130 i TEUF.

18.4. Forudsat at ECB fortsat frit kan fastlægge sin politik og ikke modtage instrukser, vil der ikke være nogen konflikt mellem ECB's indberetningsforpligtelser i henhold til forordningsforslaget og artikel 130 i TEUF. ECB mener derfor, at henvisningerne til dens rolle i forbindelse med afgivelse af udtalelser, rapporter, overvågning og bistand til Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet kan nuanceres yderligere for præcist at afspejle ECB's opgaver og uafhængighed i henhold til traktaterne og den klare fordeling af teknisk ekspertise og ansvarsområder i henhold til EU-retten ([101]).

19. ***Specifikke bemærkninger til forordningsforslaget om levering af digitale eurotjenester uden for euroområdet***

19.1. ECB glæder sig over forordningsforslaget om levering af digitale eurotjenester uden for euroområdet, som er afgørende for at sikre, at alle betalingstjenesteudbydere, uanset om de er registreret i medlemsstater, der har euroen som valuta, eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan distribuere den digitale euro og derfor udøve deres ret til fri udveksling af tjenesteydelser i Unionen. Ud over at den digitale euro er et lovligt betalingsmiddel inden for euroområdet, bør digitale eurobetalingstransaktioner og betalingstjenesteudbydere, der formidler dem, være i overensstemmelse med Unionens betalingslovgivning, som generelt er baseret på artikel 114 i TEUF.

Hvor ECB foreslår ændringer af forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument er tilgængeligt på engelsk i EUR-Lex.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 31. oktober 2023.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

([99]) Jf. forordningsforslagets artikel 40, stk. 1.
([100]) Jf. forordningsforslagets artikel 40, stk. 2.
([101]) Jf. Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2018/20 af 11. april 2018 om et forslag til en forordning om oprettelse af Den Europæiske Monetære Fond (EUT C 220 af 25.6.2018, s. 2). Alle ECB's udtalelser er tilgængelige i EUR-Lex.